

Monday, the twenty-third of september

Homework

p.11

Нова книга Майкла Ерарда досліджує майстрів лінгвістів або «поліглотів».

Італійський священик XVIII століття кардинал Джузеппе Меццофанті є легендою серед лінгвістів. Кажуть, він вивчав 72 мови. 30 з яких засвоїв. Іншими дев'ятьма він говорив вільно, хоч і не ідеально, і міг підтримувати елементарну розмову принаймні ще на одинадцяти. І все це, не виїжджаючи з Італії! Одна історія говорить про те, що він вивчив українську лише за два тижні, після зустрічі з гостем звідти.

Але наскільки це правда? Безумовно, цифра 72 зависока, і деякі люди, можливо, перебільшили його здатність. Він жив у той час, коли подорожувати було важко, а вивчати інші мови все ще було незвично. Тому багато повідомлень про його здібності надходять від відвідувачів, які, розмовляючи італійською. Були також ті, хто, цінуючи його гарний акцент і точну граматику, описував його як папугу, який не говорить нічого цікавого. Однак, за словами Майкла Ерарда, автора книги "Mezzofanti's Giff", є достатньо доказів, щоб вважати, що він міг використовувати багато мов

Ерард також стверджує, що в сучасному світі є багато поліглотів. З глобалізацією в майбутньому кількість буде зростати. Наприклад, Олександр Аргуельєс вільно володіє приблизно двадцятьма мовами та вивчав 60. Він навчається дев'ять годин на день, що менше з чотирнадцяти до того, як він одружився! Угорський перекладач Като Ломб працював із шістнадцятьма, і ви можете переглянути відео на YouTube, де Алекс Ролінг розмовляє одинадцятьма мовами у віці двадцяти років

Центральне питання книги полягає в тому, чи поліглоти народжуються чи стають. Чи їхні досягнення генетичні, чи поліглоти мають секрети, з яких можуть навчитися нормальні мови? Контузії Ерарда узгоджуються з дослідженнями надзвичайно талановитих людей в інших сферах, таких як спорт і музика. Ці люди, як правило, мають переваги, з якими вони народжуються: найкращі спортсмени можуть мати гени, які дозволяють їм отримувати максимум від тренувань, поліготи, здається, мають чудову пам'ять і мають мозок, який ефективніше обробляє звуки мови. Проте,

щоб стати найкращим, також потрібно багато наполегливої роботи. Дехто стверджує, що різниця між найкращим виконавцем і тим, хто дуже хороший, лише в тому, що невдалий виконавець тренувався 10 000 годин замість 6 000.

Справа в тому, що більшість тих, хто вивчає мову, позбавлені цих природних переваг і просто не мають стільки часу. То чи є для нас надія? Ерард вважає, що є і що дослідження поліглотів можуть запропонувати деякі корисні уроки. Наприклад, вони часто мають обмежені амбіції щодо окремих мов: вони щасливі, що обходяться, або вміють лише читати, або не мають ідеального акценту. Вони практичні, якщо не можуть подорожувати, вони шукають можливості використовувати мову ближче до дому. Деякі просто уявляють розмови в своїй голові. Вони також використовують інші методи, наприклад вивчення слів у контексті. Нарешті, вони ніколи не бояться робити помилки або здаватися дурними, тому ніколи не здаються.